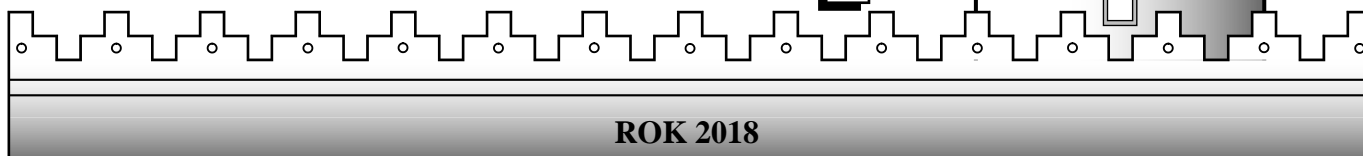


Modlitbový zápas



ROK 2018

*„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi ! ”*

Iz 62, 6 - 7

Pravé a nepravé pokánie

Dva dôležité kroky

1Jn 1,7 *„Ak chodíme vo svetle, ako On je vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša Krista, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu.”*

Krv Ježiša Krista nás očisťuje od každého hriechu, ak chodíme vo svetle. Čo to znamená chodiť vo svetle? Vyznať hriechy - to je prvý krok vo svetle.

Druhým krokom vo svetle je s vierou uprieť svoj duchovný pohľad na ukrižovaného Ježiša a prijať Jeho odpustenie. *„Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti.”* (1Jn 1,9)

Radikálnosť

Ježiš zomrel za moje hriechy, nech by boli akékoľvek. Musím dôverovať Božiemu milosrdenstvu, ale zároveň ho nesmiem znevažovať tým, že budem hovoriť: „Boh je milosrdný, môžem hrešiť.” – to by bol klam.

Boh je zároveň spravodlivý. Boh sľúbil odpustenie hriechov, ale nesľúbil mi zajtrajší deň. Nesmiem hrešiť a spoliehať sa na to, že Boh je dobrý. Musím sa postaviť proti hriechu: „Nebudem hrešiť! Neexistu-

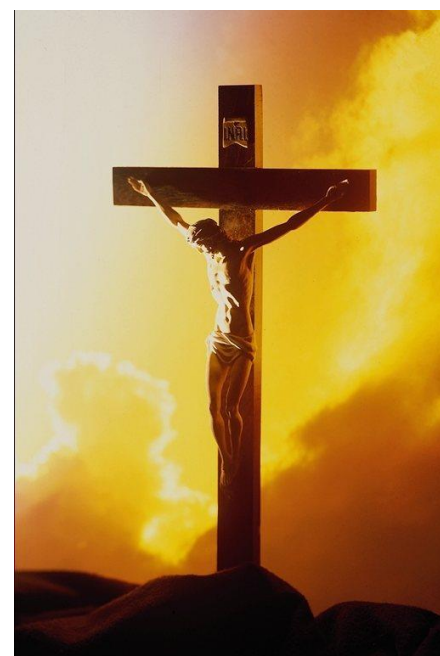
je!“ Odseknúť hriešnu myšlienku, pocit a prepnúť na iné myšlienky.

Duch Judáša

Ak vyznávam hriechy vo svetle, znamená to, že ich vyznávam v Božej, Ježišovej prítomnosti. Nemám vyznávať hriechy ako Judáš – to nebolo vo svetle! To bolo v zúfalstve. Vrátil peniaze do chrámu, vzal povraz a šiel do pekla. Keby padol na kolena a povedal: „Pane, odpusť, ja som zhrešil!”, tak by sme dnes mali svätého apoštola Judáša. Aj keď bol zradcom, Boh by mu odpustil. Ale on uveril diablu, a nie Bohu. A duch Judáša, to je veľké nebezpečenstvo pre každého. Začína to láskou k peniazom a končí v zúfalstve a vzbúrou proti Bohu.

Prečo sa Judáš stal zradcom? Ved' predsa videl aj zázraky! Pri stretnutí rôznych ľudí človek vníma, ako niektorých z nich drží duch Judáša. Sú vo vzbure proti Bohu. Často sú závislí na peniazoch, hoci ich nemajú mnoho.

Keď má niekto zodpovednosť za rodinu, nemôže byť voči nim ľahostajný, potrebuje peniaze. Ale nemôžem slúžiť Bohu, aj mamone. Keď budem slúžiť Bohu, On mi dá peniaze, ktoré potrebujem. Ale keď



má niekto peniaze na prvom mieste a Boha odsúva – je na tom veľmi zle. Prečo je to tak? Je to tajomstvo dedičného hriechu. Mnoho ľudí je v pekle a široká je cesta, ktorá tam vedie. Keby si človek uvedomoval, že ide do pekla, tak by tam nechcel ísť. Kto by chcel trpieť v pekle? Viera kresťanov je dnes žalostne slabá! Nie sú zakorenení v Kristovi, majú svoj štýl života, a to často aj mnísi aj kňazi. Žiaľ, neboli vedení k podstate, aby si uvedomili, kto je Ježiš.

„Desiatok” času

Máme Boha postaviť na prvé miesto v našom živote. Čas plynie a to, čo je

za nami, sa už nikdy nevráti. Ani jedna sekunda. Nieкто má 30, nieкто má 50 rokov, ale ani sekunda sa nevráti. Budúcnosť nie je v našich rukách. My prežívame tento deň, túto hodinu, túto sekundu, ale ani tú nemusíme dožiť do konca. Preto si máme každý deň pripomenúť Ježišovo slovo: „*Nemohli ste aspoň hodinu bdieť so mnou?*” Čo konkrétne to znamená pre nás? Denne dávať desatinu času Bohu. Teda 2,5 hodiny venovať či už modlitbe, Božiemu slovu alebo misii. Svätú hodinu od 20:00 do 21:00 hod. zdôrazňujeme preto, lebo je to čas, kedy sa ľudom najviac vnucuje televízia. Mali by sme si zaviesť: ôsma hodina – všetci sa modlíme! A keď si človek dá takú normu, tá ho potom už chráni.

Vo svätej hodine môžeme vyznať hriechy, spievať, čítať Sväté Písmo... Najťažšie je začať! Nájsť si čas pre Boha!

Prečo „desiatok” z času? Ľudia sú zvyknutí pomodliť sa večer pred spánkom Otčenáš a Zdravas. Naučili sa, že taká má byť ich zbožnosť. Z toho sa však nedá žiť ani čerpať silu v utrpení. Pravdaže, ak predtým celá dedina chodila do kostola, vládla zdravá kresťanská atmosféra a životné princípy boli založené na kresťanských princípoch, potom taká krátka modlitba možno stačila. Človek pri takomto minimalizme síce duchovne nezomrel, no aspoň tak nejako živil, ale v žiadnom prípade nehorel láskou k Bohu. Dnes však zakladať duchovný život na tak krátku modlitbu, nie je možné. Ak chce človek obstáť proti tlaku sveta, musí si určiť poriadok a stanoviť také normy, ktoré je schopný plniť – aby to nebolo niečo neuskutočiteľné, a aby ten čas skutočne využil.

Svätá hodina

Svätá hodina buduje nielen človeka samého, ale pomáha obnoviť aj rodinu. Keď sa rodina – muž, žena a deti, budú denne modliť, spievať

piesne, čítať Božie slovo, vyznávať hriechy, krátko ďakovať za dobrodennia, ktoré im Boh preukázal, prosiť Ho, aby im pomohol, potom sa im hodina bude zdať krátka.

Spoločná modlitba vychováva deti i manželov a je miestom, ktoré rodinu utvrdzuje.

Vaša redakcia

O MOJOM OBRÁTENÍ

Vyrastala som v usporiadanej rodine. Moja mamka verila v Boha, ocko bol zásadne proti tomu, že existuje nejaký Boh. Mala som úžasné detstvo, rodičia so mnou a mojou staršou sestričkou trávili veľa času. Vždy nám boli príkladom a viedli nás k usporiadanému životu.

Už v škôlke som bola „živé dieťa“ a prevažná časť mojich kamarátov boli chlapci. Keď som prišla na základnú školu bola som súčasťou detských „bánd“ a už vtedy som sa rada bila. V siedmom ročníku som šla cez letné prázdniny do tábora v Taliansku, kde som skúsila prvýkrát fajčiť. Cigarety mi zachutili. Mala som 15 rokov, keď som prvýkrát prišla do partie punkáčov. Takisto ako ja fajčili. No to nebolo všetko, pili alkohol, fetovali toluén a brali rôzne drogy.

Všade, kde prišli, vyhlasovali anarchiu. Mali úžasný - pre mňa zaujímavý - štýl obliekania, prejavu a vždy hovorili, čo sa im chcelo. Aj ja som vždy povedala, čo si myslím, a vôbec som si nedávala „pred ústa servítka“. Veľakrát mi to však poškodilo.

Škola ma nebavila a tak som sa prestala učiť. Veľa mojich priateľov do školy nechodilo, pretože ich vyhodili alebo jednoducho len tak odišli. Chodievali sme do Mestského parku, kúpali sme sa vo fontáne a po večeroch sme sa opíjali. Veľakrát nám bolo strašne zle, lebo sme si vzali tabletky a zapili ich alkoholom. Večer sme sa nejako doplazili domov. V jeden deň, keď sme sa kúpali vo fontáne (lepšie povedané

kamaráti ma tam hodili a potom tam skočili aj oni), na lavičke blízko nás sedel nejaký farár a povedal niečo v tom zmysle, že žijem zlý život a že existuje riešenie... V tom momente ma museli kamaráti odtiahnuť nabok, lebo som na neho spustila množstvo nadávok.

Okrem toho sme veľakrát kradli v obchodoch. V škole to šlo dolu vodou, ale vôbec ma to netrápilo. Pili sme aj v škole so spolužiakmi a na hodinách sme boli veľakrát tak opití, že sme nevedeli, čo sa okolo nás deje. Jedli sme halucinogénne rastliny. Bola som veľmi pyšná a arogantná. Ľuďom dookola som dávala nepekne prívlastky a pohádala som nimi, za čo sa teraz hanbím.

Kamaráti pre mňa vždy zháňali cigarety a kupovali mi ich, pretože bez nich som bola neznesiteľne protivná, nervózna a nadávala som, kým mi ich nedali. Keď sa ma nieкто spýtal, ako sa mám, bola som schopná odprisahať mu priamo do očí, že sa mám super, hoci v skutočnosti som bola úplne zdepťaná.

Rodičom, kamarátom, v škole som neustále klamala. Moji rodičia sa kvôli mne veľmi trápili, ale so mnou to ani nehlo. Nerozumela som si ani so sestrou Gabikou. Vybudovala som v sebe veľkú tvrdosť a obrnila som sa voči ľudom.

No do nášho života vstúpilo čosi nečakané. Moja sestra začala chodiť medzi kresťanov. Spomínam si na Silvestra 2000. Sedela som v izbe so svojim chlapcom a Gabika sa chystala na Silvestrovské stretnutie. Smiala som sa jej a vykrikovala nezmysly, ale ona si to nevšimla. Vtedy na tom kresťanskom stretnutí odovzdala svoj život Pánovi Ježišovi. Po tomto dni začala počúvať kresťanskú hudbu. To som nemohla vydržať. Zapchávala som si uši a vystrájala som. Schovávala som jej kazety a pamätám si, ako som počúvala Marilyn Manson a Gabika si do toho nahlas spievala:

„BUDEM SPIEVAŤ, PRETOŽE SOM SPASENÝ...“ Vo mne to vrelo a nevedela som, čo robiť.

Sestra sa vôbec nebála, že ju udriem. Čítala mi každý večer z Biblie, hoci som si zapchávala uši. Raz sme s mojou kamarátkou sedeli v izbe u nás doma a Gabika nám čítala zo Zjavenia apoštola Jána. Triasli sme sa od strachu, ja som sa rozplakala. To bol úspech, lebo som bola tak tvrdá, že aj keď moja mamka plakala a prosila ma, nič so mnou nepohlo. Od toho dňa som až tak nevystrájala, keď Gabika čítala z Biblie. Niečo mi na tom stále vadilo, no načúvala som jedným uchom... Bolo pre mňa nepríjemné počuť, aká som hriešna. Biblia hovorí o tom, že som hriešna, ale moji kamaráti tvrdia, že som super. Tak čo je vlastne pravda? A zaujíma ma vôbec pravda? – pýtala som sa sama seba. To mi prebiehalo hlavou, keď mi Gabika čítala z Božieho Slova.

Spomínam si presne na deň aj na čas, kedy môj život nabral rýchly spád a ja som klesla ozaj hlboko. Bolo to presne 14.1.2000 o 18:00 hod. Ocko sa akurát vrátil z rodičovského. Prišiel smutný, sklamaný a veľmi nahnevaný. Po monológu mojich nešťastných rodičov (ja som sa tvárila ako by bolo všetko v najlepšom poriadku a ani som sa neozvala) som šla do svojej izby. Prvé, čo mi napadlo bolo - **ZABIJEM SA!** Zjedla som veľké množstvo silných liekov a vypila silné kvapky, čo som mala od doktorky proti bolestiam hlavy, ktoré som mávala v tomto období často. Bola som v beznádeji a nevládala som ďalej. Zrazu mi úplne stŕpli nohy, ruky a celé telo. Pochytil ma neopísateľný strach. V duchu som si povedala: „*Ja nechcem zomrieť!* Tak mi niekto pomôžte!!!“ A na moje prekvapenie mi ten „Niekto“ odpovedal. Vtedy som ešte nevedela, že to bol Pán. Povedal mi: „Vstaň a choď to

povedať rodičom.“ Šla som a **BOH MA ZACHRÁNIL!**

Po niekoľkých hodinách pitia teplej vody a zvracania na záchode som bola skutočne vyčerpaná. Podlamovali sa mi nohy, moja tvár bola úplne biela až do zelena, pod očami som mala fialové kruhy a oči som mala podliate krvou. Keď mi už nič nehrozilo, šla som spať. Zobudila som sa na druhý deň poobede a vyzerala som ako troska – aj som sa tak cítila... Moja rodina z toho bola otrasená. Sestrička Gabika sa za mňa modlila, mamka plakala a s ockom sa ma pýtali, prečo som to spravila. To som však nevedela ani ja.

Trvalo však ešte niekoľko mesiacov, kým som vyriešila otázky svojej budúcnosti. Rozhodla som sa, že dokončím školu a že začnem odznova. Rozhodla som sa, že prestanem fajčiť. Nikdy predtým som sa o to nepokúšala, lebo mi to chutilo. Sama som nechápala, prečo to chcem spraviť, ale vedela som, že to spraviť mám. Modlila som sa, aby ma Boh oslobodil a zbavil ma chuti fajčiť. Boh sa oslávil! Aleluja!

Vedela som, že si musím vybrať – medzi starým životom a novým. Tak som si vybrala Ježiša a dala som si čas, kedy som sa stretávala iba s kresťanmi a starú partiu som nechala. Modlila som sa za nich.

Nepamätám si presný deň, pretože som sa modlitbu prijatia Pána Ježiša modlila určité obdobie každý deň. Neverila som, že to stačí povedať Bohu iba raz po tom, čo som vo svojom živote napáchala. To však nebolo zďaleka všetko. Boh začal pracovať na mojom charaktere. Pomaly a jemne odstraňoval (a odstraňuje) moje zlozvyky a veci, ktoré bránia, aby som šla vo vzťahu k Nemu hlbšie.

Boh sa ma jedného dňa dotkol a cítila som, že ma vedie k tomu dôležitému kroku – odstrániť veci, čo ma spájali s minulosťou. Najprv som rozstihala na malé kúsky tričko s nápisom

„antichrist superstar“, ktoré pre mňa znamenalo veľa. Nemohol naň nikto siahnuť. A tak bolo po ňom! Pán Ježiš sa stal v mojom živote najdôležitejší!!! Potom som z okna vyhodila amulet, ktorý som stále nosila pri sebe. Potom som zničila všetky satanistické kazety a veci, ktoré ma spájali so starým životom. Boh konal ďalej. O niekoľko mesiacov som sa rozhodla, že sa dám pokrstiť. V tom čase sa mi ozval môj bývalý chlapec a Boh mi dal na výber. Ponúkal mi život v Jeho blízkosti, Jeho lásku, pokoj, radosť a istotu, po ktorých som tak veľmi túžila, a na druhej strane tu bol človek, ktorého som veľmi ľúbila (aspoň som si to myslela) a vzťah, ktorý bol neistý, nestály, nedobrý v Božích očiach, obava a nedôvera, že ma zase podvedie. V duchu som sa modlila, aby mi dal Pán silu. Vedela som, čo mám a musím spraviť. Aj napriek radám mojich blízkych, aby som mu dala druhú šancu, som sa rozhodla inak. Bolo to ťažké, ale rozhodla som sa pre Ježiša po druhýkrát a viem, že to nikdy nebudem ľutovať!!! O niekoľko dní som sa presvedčila, že moje rozhodnutie bolo správne. Boh mi na vlastné oči ukázal pravú tvár človeka, o ktorom som si myslela, že ho ľúbim. Bolelo to, ale to nie je nič oproti tomu, ako bolí Pána, keď ho odmietame, klameme a špiníme Jeho meno my! Boh mi ukázal pravdu na vlastné oči, ale pripravil ma na ňu. Ja som sa mohla tešiť z dobrého rozhodnutia a z nového úžasného priateľstva s Pánom Ježišom. Boh sa za mňa postavil.

Najúžasnejší darček k mojím 17. narodeninám bol, keď som sa nechala pokrstiť. Presne v ten deň som spečatila svoju zmluvu s Bohom a narodila som sa druhýkrát.

V mojom živote bolo ešte veľa nedoriešených vecí. Piercing v ústach a nose. Spravila som si ho sama na protest proti mojim rodičom v 15. rokoch. Prepichla som si aj obočie

a pupok. V škole to pohoršovalo profesorov a tak sa stále sťažovali, aká som výstredná. Rodičia s mojím piercingom nesúhlasili, no ja som bola rebel, a tak som si robila po svojom. Boh to však dal do poriadku, posilnil ma a ja som to spláchla do záchodu. Bolo to pre mňa veľké svedectvo, pretože na týchto veciach mi až príliš záležalo. Takisto som prestala nosiť reťaze a obojok s ostňami a po určitom čase som si svoje krvavo červené vlasy prefarbila na hnedo. Tieto veci ma zväzovali a tak museli ísť preč. Druhým dôvodom bolo aj to, že keď som ľuďom hovorila o Bohu, smiali sa mi, lebo si mysleli, že žartujem. Vyzerám ako punkáčka a hovorím im o Bohu? Hm... to je na zamyslenie.

Pán v mojom živote koná veľké veci. Po troch rokoch od môjho obrátenia Pán v našej rodine učinil zázrak. Tak ako sa píše v Božom Slove: Kde uverí jeden, bude spasený celý jeho

dom. Presne to sa udialo v mojej rodine od Silvestra 2000, kedy sa obrátila moja sestrička Gabika. Po nej som odovzdala svoj život Bohu ja, potom neskôr moja mamička a po mojej mamke aj ocko. Život kresťana nie je nudný, ba naopak je to pre mňa veľké dobrodružstvo, kedy spoznávam Boha vo všetkých oblastiach a situáciách svojho života.

Tinka

PÁN JEŽIŠ UZDRAVIL MÔJHO SYNA

Po narodení môjho syna sa u neho prejavila veľmi silná novorodenecká žltáčka, upadol do kómy a my sme ho nemohli prebrať. V nemocnici ho ožarovali, aby žltáčka rýchlejšie ustúpila. Lekárka bola nešťastná, pretože sa stav ešte zhoršoval.

Veľmi sme prosili Pána Ježiša za syna a stav sa začal trochu zlepšovať. Pobudli sme v nemocnici trochu dlhšie, ale i tak nebol jeho stav ešte dobrý, keď sme odchádzali z pôrod-

nice. Na druhý deň po prepustení z nemocnice sa u syna objavili vysoké teploty. Šli sme k detskej doktorke, ktorá nás poslala na vyšetrenie moču a pre každý prípad nám dala žiadanku na príjem do nemocnice. V laboratóriu nám povedali, že má v moči zápal a máme ísť do nemocnice. Popoludní sme dali syna pokrstiť, pretože sme sa obávali o jeho život. Celá rodina i známi sa za neho veľmi modlili. Teploty klesli a vyzeral dobre. Ráno sme šli do nemocnice na príjem, ale nepovedali sme o výsledkoch vyšetrení z predchádzajúceho dňa. Prijímací lekár nás poslal znovu na vyšetrenie moču – bol úplne v poriadku a mohli sme sa vrátiť domov.

Keď sme sa lekára spýtali, či sa môže bez antibiotík moč s nálezom z predchádzajúceho dňa sám upraviť, povedal, že asi za mesiac by sa snád mohol. Bolo nám úplne jasné, že zo dňa na deň to možné nie je...

Chvála Pánu Ježišovi!

Anežka

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými kovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemias, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
 2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
 3. týždeň: Žilina a okolie,
 4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.
- Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľúboť určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.